

Kámen ve zdi sebou hýb
Pak mě kdosi oslovil
Přátelsky mě obejmul
Říkal hochu pozměň styl
Tóny na dně noční jámy
Někdy dělal hrozný fámy

Proč jen já měnit styl stále mám
Proč jen já příbuzným se všem teď zdám
Proč jen já takovouhle smůlu mám
Vždyť já nejsem žádnéj hošánek vajšaksa

Kytarou blesk náhle sjel
Leč pán mě sledoval
Tlustý chlapec rytmus dřel
Já lehce stepoval
Tóny na dně noční jámy
Někdy dělaj hrozný fámy

Proč jen já

Dál, v kulisách města, hledám skrýš
Kde nikomu nevadí, že tančím jak torpédo
Se sítkou ve vlasech, v saku ze záclon
A s dřevěnou růží, která nevoní
Ale vždy navodí tu děsně uštvanou radost vědomí
Těch našich klackovitých let
Který si nedáme vzíct, i když jsou třeba už pryč
A tak dál stále hledám tu skrýš
Kde ti nikdo a nikdy neřekne to proklaté
„hele mladej, co vyvádíš?“
Ale třeba: „Hrome, ten chlapík tancuje šíleně,
Kousla ho snad tarantule, nebo co.“

„Tady meziměsto... promiňte omyl“.